

Jézus Urunk tanítása

2024. december 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elzarándokoltatok e helyre.

És köszöntöm mindazokat, akik ma is lélekben vannak jelen veletek, hogy részesüljenek a tanítás és az áldás ajándékában.

A mai nap tanítása felétek: felkészülés a várakozásban a Messiás eljövételére.¹ János, aki jelen van a nép között, oda mennek hozzája, és megkérdezik tőle, hogy hogyan és miképpen kellene cselekedniük a mindennap-jelenlétükben, s erre János ezt feleli feléjük, hogy:

– Akinek két ruhája van, az egyiket ossza meg azzal, akinek egy sincs. És akinek élelme van, az pedig adjon annak, akinek semmije sincs.

Majdan jönnek a vámosok is, akik szeretnének megkeresztelkedni, és utána ők is megkérdezik, hogy nekik mit kellene tenniük. S akkor János mondja számukra is, hogy:

– Nem kell senkit bántanotok, és senkit sem zsarolnotok, csak elégedetek meg azzal, ami jelen van, és megadatik nektek.

S akkor még a katonák is jönnek megkérdezni, hogy nekik mit kell tenniük. Számukra is az a felelet, hogy:

– Ti ne pedig ne zsarnokoskodjatok senki felett, senkit se bántsatok, és elégedjete meg a zsoldotokkal, amitek van.

Többen töprengeni kezdenek ugye, hogy nem-e János véletlen a Krisztus? De ő erre így felel nekik:

– Én csak vízzel keresztellek titeket, de nemsokára jön az, aki hatalmasabb tőlem, akinek még a saruszíját sem vagyok méltó megoldani, és aki Szentlélekkel és tűzzel fog keresztelni benneteket.

Meg kell gondolni néha, hogy hogyan éljük az életünket, mi az, amire fel kell készülnünk, fel kell ismernünk, elfogadni, és megengedni, hogy működjön rajtunk és bennünk. Hisz ez a tanítás is azt tükrözi számotokra, hogy ha felebaráti testvérként éljük az életünket a mindennapokban, akkor nem akarunk mások felett uralkodni, másokat kihasználni, másokat megszarolni, vagyis, ahogy mondva vagy az *Írásban*, zsarnokoskodni, hanem megpróbálunk együtt jelen lenni és működni a szeretet kegyelme révén. Csak az a legnagyobb probléma a mai jelenben, hogy egyre kevesebb a szeretet, és egyre több a gyűlölet, az irigység és a kapzsiság. Hányan és hányan tele

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: **Keresztelő János** (Mt. 3,1–12) és **Keresztelő János fellépése** (Lk. 3,1–17).

vannak csak panasszal, holott, ha végigmenne az élete folyamán, olyan téren, hogy ahogy emlékszik gyermekkorra óta, és azt lehet mondani, mikor felkészül körülbelül már, hogy ő szeretne részesülni a szentáldozással, hogy befogadhassa ezt a csodálatos kegyelmet, amely megadatik számára, s attól már tud emlékezni a mindennapjaira, hogy hogyan élte az életet akkoriban, és hogyan éli most az életet. Mert a panasszal, a problémával, az irigységgel és a kapzsisággal nem tudtok előre haladni. Ezért kell önmagunkba nézni, mérlegelni, elgondolkodni, hogy valójában hova tartozom, valójában fel ismerem-e a segítő kegyelmeket, és tudok-e vele együtt élni és működni a mindennapjaimban.

Fontos, hogy a szeretetet, az örömet és a békét kell elfogadni, és megengedni, hogy működjön rajtunk és bennünk. És ha már érzed a különbséget a béke szeretet-örömeivel, hogy hogyan van jelen benned és rajtad, hogyan tudsz segíteni a felebarátnak és a testvérnek, akkor már értelmezod, hogy a tanítás mondanivalója által fel tudom ismerni, hogy hova tartozzam.

Mert ugye a mai tanítás, az a felkészülésről szól, mert ugye János már a tanítás előtt megjárta a pusztát, ahova kimentek ugye megnézni, hogy ő mit csinál a pusztában, mert ugye az volt róla mondva, hogy a Pusztában Kiáltó Hang. És a nádszál lengedezett, jelenlétben van, teveször ruhában, és valójában mivel táplálkozik? A kíváncsiság vezette ki őket, de a kíváncsiság által nem ismerték fel, hogy valójában ő mit tanít nekik az üdvösségről, és hogyan akarja rávezetni a hitre a felebarátot és a testvért.

A mai napban is az van ugye, hogy mikor már János elmondja, hogy:

– Nem én vagyok az, akire gondoltok, én csak vízzel keresztellek, de aki utánam jön, az hatalmasabb.

Mert ő itt azt tanította, hogy felismerjék, és elfogadják, hogy megtérjenek, higgyenek, hogy az üdvösség működhessen rajtuk és bennük.

De itt ugye az is jelen van, hogy már kezében tartja a lapátot, hogy szérűjéből a búzát csűrjébe helyezze, a pelyvát meg ugye olthatatlan tűzbe vesse.

Most búza lehetsz te is, te is, te is, testvérem, de a búzában jelen van a pelyva is, amelyet ki kell válogatni, hisz az semmire sem való, csak arra, hogy a tűzre dobják, és elégessék. És ilyenek nem akarunk lenni, mi inkább búzák akarunk lenni, akik figyelünk a János tanítására, elfogadjuk, hogy mi is változni, és változtassunk az életünkön a hit felé, és működjön bennünk a szeretet és a béke kegyelme, ami által másokat is rá tudok venni, hogy inkább a béke és a szeretet működjön rajta és benne, ne a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság és a tele panasza, ami által nem tud előre haladni a mindennapi életében.

Fontos ezeken elgondolkodni.

De ma azt a tanítást is adtam számotokra², amikor a Mester tanít ugye a nép sokasága között, és ezt a tanítást hozta a mai napban a nép sokaságához,

---

² Ezen a napon a Golgota alatti ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a két fiúról* (Mt. 21,28–32).

hogy jelen van egy ember, akinek két fia van. Oda megy ugye az egyikhez, és megkéri őt, hogy:

– Menjél ki, fiam, a szőlőbe dolgozni.

A fiú felelete pedig ez feléje:

– Most nem megyek, mert nincs kedvem.

De később elgondolkodik, megbánja, és mégis kimegy, és dolgozik a szőlőben.

Az atya oda megy a másikhoz is, annak is mondja:

– Fiam, mégy ki ma a szőlőbe dolgozni?

S a fiú ezt feleli:

– Igen, uram, megyek.

De menni mégsem ment.

Akkor megkérdeztem a nép sokaságától, hogy ki teljesítette az atya kérését. Erre fennhangon mindenki azt mondta, hogy az első.

Erre azt feleltem feléjük:

– Jól válaszolva, de folytatva, hogy megelőznek bennetek a vámosok és az utcanők. Mert ugye eljött János, de nem hittetek neki, nem hallgattátok meg, amit tanított felétek. A vámosok és az utcanők pedig felismerték, elfogadták tanítását, és megtértek. Ti, akik pedig jelen voltatok, láttátok, hallgattátok, mégsem hittetek, nem tértetek meg, tehát Isten Országába így nem lehet bejutni.

Ugye, milyen fontosak ezek a tanítások, amiken el lehet gondolkozni, hogy a földi életedbe, a mindennapokba ezeket hogy tudod belevinni, hogy te hiszel, megváltoztál, elfogadod Isten tanítását, elfogadod János tanítását, aki felkészít benneteket most, ebben az időszakban, a várakozásban, hogy eljön az Üdvözítő, a Messiás, akire szükség van, aki által működik a Fény, a béke, az öröm a szeretetében, hogy összekösse az eggyé váláshoz e kegyelmeket.

El kell gondolkodni ebben a nehéz mindennapi időben, amelyben jelen vagytok, hogy valójában mire is van szükségetek, és hogyan lehet a tetteket és a cselekedeteket a mindennapi életünkben belevinni, hogy működjön, mert tettek nélkül nem működik minden. Tehát nem csak beszélni kell, és imádkozni. Az ima mellé szükség van a tettek jelenlétére, a segítségnyújtásra, hisz látod, kinek mire van szüksége, hogyan és miképpen kapcsolódj be a tettek cselekedeteiben. És fontos, hogy észrevedd, fontos, hogy nyitott legyen a szíved, és a szív segítségével működik rajtatok, bennetek a cselekedet, a tettek, az ima ereje, amely összeköti mindezt, s ez által tudsz szólni, vagy megszólítani valakit a felismeréshez, hogy elsőként önmagát ismerje fel. És hogyha rádöbben az önmaga felismerésében, hogy ez nem teljes a békéhez, az örömhöz és a szeretethez, akkor soha nem késő elgondolkodni a változtatás útján, hogy a kegyelem áradjon reánk, és engedjük meg, hogy működjön rajtunk és bennünk, és ez által elindulhatunk a változás útján.

Hisz ugye e várakozásban a szeretet ünnepére készülünk, de ha őszintén kérdezem tőletek, és szinte kezeiteket a szívetekhez teszitek, van szeretet a földön? Megfelelő mennyiségében? Vagy csak itt-ott lehet megtapasztalni a szeretetet, és inkább a gyűlölet, az irigység, a kapzsiság, a féltékenység tombol a földön a hatalomvággal együtt, mert aki úgy érzi, hogy neki hatalma van, akkor a mások felett – Én csak egy kis szintet mutatok, hogy legalább ennyivel, de lehet, hogy ezzel sem elégszik meg, még magasabbra szeretne törni, hogy ő tudjon másoknak parancsolni, zsarnokoskodni ugye, ahogy a tanításban jelen van, és követelőzni. Mert meg kell elégedni néha azzal, ami megadatik.

Fontos, hogy ezekről mi is tudjunk egy képet alkotni a mindennap-jelenlétünkben, hogy hogyan van jelen a szeretet, a béke, az öröm. Mert várjuk a mai tanítással az Üdvözítőt a Messiásban, hogy megszülessék a földre, és ha már megszületik, akkor jelen van a Fény, jön a béke, az öröm és a szeretet e Isteni Második Személy által, aki gyermekként jön a földre közétek, hogy ezeket mind-mind megadhassa mindazoknak, akik megnyitják szívüket, lelküket a befogadásba, a befogadáshoz, a működéshez a kegyelem szeretete által a mindennapokban. S akkor valóban nemcsak a nehézségeket, a fájdalmakat, a bánatokat tudom magam elé tárni, hanem akkor már tudom, hogy van béke, öröm és szeretet is, amelyre szükség van a megerősítésünkhöz a mindennapokban, a mindennapokhoz e várakozásban. És elfogadom a felebarátot, a testvért, a családtagot, a szeretteimet, s elfogadom mindazokat, akik talán tőlem várják, ha csak néha egy felajánló imát tudsz adni, vagy ha csak az egyik ruhadarabodat felajánlod annak, akinek nincs, vagy ha az ételmedből tudsz felajánlani valakinek egy kicsit. Ugye, érezni lehet, hogy működik a kegyelem a felismerés által a mindennap jelenlétében. Mert mi e tanítás végén a válogatásnál búzák akarunk lenni, és megmaradni, nem pedig pelyvák, amelyeket a tűzre vetik. Mert ha tűzre vetnek, semmivé válhatunk, és nincs életünk akkor már a földi életben. A búza, amely megmarad, ami által kötődhetünk a földi életünkhöz a mindennap jelenlétében és szeretete révén, mert megnyitjuk szívünket, hogy ezt mind befogadhassuk, hogy működhessen rajtunk és bennünk, és ez által, ha szükséges, elindulhassunk a változás útján a mindennapokban, hogy Jézus testvéreivé válhassunk, felismerjük küldetésünket a követésünk révén, és hű testvérként tudjuk, hogyan és miképpen kell kialakítani az életet, tudjuk, és várjuk, ha szükség van a segítségnyújtásra, a felajánlás által megtörténik a segítségnyújtás, s akkor tudom, hogyan és miképpen alakíthatom ki az életemet, hogyan fogadom el a felebarátot a testvér által a tanítás révén.

Ennek reményében áradjon reátok ma áldásom.

Nyissátok meg szíveteket, fogadjátok be a Fényt, a békét, az örömet és a szeretetet, hogy erősítsen meg benneteket szívvel, lélekkel a testben, hogy valóban a Szeretet ünnepére működhessenek rajtunk és bennünk ezek a kegyelmek, amelyek most felétek áradnak.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme erősítsen meg, hogy a befogadás megtörténhessen a Fénnyel, a békével, az örömmel és a szeretettel, amelyre szükség van, és ami által változhatok és változtathatok a felismerés révén, hogy kinek a testvére vagyok, és kivel szeretnék élni és haladni a mindennapokban.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!